

TAMMILEIRI XVII
2019

YHTEYSHENKILÖIDEN
UUTISKIRJE
2/2019

ILMOITTAUDU NYT!

Tammileirin ilmoittautuminen on käynnissä 3.3. asti!
Ilmoittautumisohjeet löytää nettisivuilta tammileiri.fi

PROJEKTITYÖNTEKIJÄ

Tammileirin projektityöntekijänä on aloittanut Heli Matintalo. Helin työpiste on Turun partiotoimistolla ja hänet tavoittaa toimiston aukioloaikojen puitteissa sähköpostilla **heli.matintalo@partio.fi** tai puhelimitse 050 312 9430

LIPPUKUNTAILMOITTAUTUMINEN

Kaikkien Tammileirille lähtevien lippukuntien on tehtävä Kuksaan lippukuntailmoittautuminen.

Lippukuntailmoittautumiset tulee tehdä **3.3.2019** mennessä.

Mikäli lippukunta tukee jäsentensä osallistumista leirille, niin lippukuntien tukisummat tallennetaan myös lippukuntailmoittautumisen kautta. Tukisumma on lippukuntakohtainen, eli koskee kaikkia lippukunnan jäseniä, jotka osallistuvat Tammileirille koko ajaksi 6.-9.6. (85 €).

Lippukunnan tulee merkitä tukisumma **15.3.2019** mennessä.

Huom! Sinulle tulee olla merkittynä lippukuntasi L-SP Tammileiri 2019 yhteyshenkilö -pesti, jotta voit ilmoittaa lippukunnan tukisummat Kuksassa.

Piiri laskuttaa tukisummat lippukunnilta ennen tapahtuman alkua.

Kuvalliset Kuksa-ohjeet liitteenä.

KOOSTE LIPPUKUNNAN ILMOITTAUTUNEISTA

Lippukunnan johtokolmikko pääsee tarkastelemaan lippukuntansa ilmoittautuneita Kuksan ilmoittautumiskoosteesta:

Kuksan etusivulta valitse valikosta tapahtumat

Mene Ilmoittautumiskooste -välilehdelle

Täytä Tammileirin päivämäärät 6.6.-9.6.2019 ja paina Hae tapahtumat valikkoon

Valitse alasettovalikoista L-SP Tammileiri 2019-tapahtuma sekä lippukuntasi

Tähän saat listan lippukuntasi osallistujista

ILMOITTAUTUMISKOOSTE

Aikavälillä: 6.6.2019 - 9.6.2019

Hae tapahtumat valikkoon

Tapahtuma: L-SP Tammileiri 2019 (06.06.2019 - 06.06.2019)

Ilmoittautumiskooste

Aika	Loppu	Mikä tapahtuma peruttu perustamispäivämäärä	Järjestäjät	Johdaja	Tapahtuma	Osallistuja	Osallistujary Taho jota edustaa
------	-------	---	-------------	---------	-----------	-------------	---------------------------------

ALALEIRITOIVEET

Nappurilippukunnan kanssa samaan alaleiriin? Alaleiritoiveita voi esittää **3.3.** mennessä osoitteeseen atte.virtanen@partio.fi

TEKEMÄÄN TAMMILEIRIÄ

Tammileirin tekijärekröyn toinen kierros on käynnissä **28.2.** asti.

Avoimia pestejä löytää tammileiri.fi/pestit. Pestejä voi hakea kuka tahansa samoajaikäinen tai vanhempi partiolainen ja ei-vielä-partiolainen.

ENNAKKOAKTIVITEETIT

Tammileirin ennakkoaktiivit ovat nyt julkaistu!

Yhteyshenkilöt saavat ne erillisenä tiedostona ja myöhemmin ne ovat myös tarkasteltavissa Tammileirin nettisivuilta!

Ennakkoaktiiviteetteja on seitsemän ja niistä saa ohjelmaa yhdeksi tai useammaksikin laumailaksi! Ennakkoaktiiviteettien tueksi voi sudenpennuille tulostaa ennakoaktiiviteettien liitteenä tulevan passin.

KUVA: JURA NURMINEN

TAMMILEIRI SOMESSA

Instagram: @tammileiri

Facebook: Tammileiri

Nettisivut: www.tammileiri.fi

TAMMLEIRI XVII
2019

ENNAKKOAKTIVITEETIT

ENNAKKOAKTIVITEETIT

LEIKIN LAUMANI KANSSA HAHMOLEIKKIÄ

Hedelmäsalaatti-leikin tyyllillä, mutta hedelmien tilalla huudetaan Tammileirin hahmoja, joita on Aarni, Aamu, Ilmarinen, Hiisi, Tellervo ja Ahti. Yksi toimii hippana ja muut valitsevat haluamansa hahmon ja juoksevat hippaa karkuun, kun heidän valitsemansa hahmon nimi huudetaan. Jokaiselle hahmolle voi myös keksiä oman liikkumistyylin ja sillä tyyllillä pitää liikkua leikissä.

TEEN LAUMANI KANSSA AARNILLE POSTIKORTIN

Tehkää lauman kanssa Aarnille yksi A4- tai A3-kokoinen postikortti ja ottakaa se mukaan Tammileirille. Kirjoitakaa korttiin Aarnille terveiset ja lisätkää laumanne nimi siihen myös. Tammileirillä postikortit laitetaan leiritoimiston lähettyville nähtäville ja jokainen pääsee ihastelemaan toistensa kortteja.

KATSON YHDESSÄ LAUMANI KANSSA TAMMILEIRIN ENNAKKOVIDEOITA

Tutustumme Tammileirin ennakkovideoihin. Videot löytyvät piirin youtube -kanavalta. (bit.ly/aarnivalkeavideot)

TUTUSTUN TAMMILEIRIN HAHMOIHIN

Tutustutaan hahmoihin lukemalla hahmojen esittelytekstit.

VÄRITÄN TAMMILEIRIN LOGON

Väritetään passin takana oleva Tammileirin logo.

TUTUSTUN SUOMALASEEN KANSANPERINNE MUSIIKKIIN

Akela etsii esimerkiksi Youtubesta suomalaisia kansanperinnelauluja oman laumansa kiinnostuksen mukaan.

KUUNTELEN ILTASADUN

Luetaan Tammileirin iltasatu laumaillen päätteeksi. Halutessasi tarinasta voi tehdä myös näytelmän.

AARNIVALKEAN HAHMOJA

AARNI

Muinaissuomalaisessa uskossa haltia, joka vartioi metsään kätkeytyjä aarteita. Aarni sytyttää aarteiden merkiksi taikatulia, aarnivalkeita, joiden loimussa hän puhdistaa aarteita.

AAMU

Reipas partiolainen, joka löytää lippukuntansa kololta vanhan kirjan. Kirjassa kerrotaan Aarnista, aarteiden vartijasta. Aamu päättää etsiä Aarnin ja löytää aarteen.

TAPIO

Muinaissuomalainen metsän jumala. Tapio on metsän kuningas, jonka valtakuntaa, metsää, kutsutaan myös Tapiolaksi. Tapiolta pyydettiin onnea metsästyksessä, sillä metsän eläimet ovat hänen karjaansa.

TELLERVO

Leikkimielinen ja kaunis Tapion eli metsän tytär. Hän auttoi erityisesti paimenia ja metsään eksyneitä.

ILMARINEN

Vanhoissa kansanrunoissa seppä. Hän takoo taivaankannen sekä taianomaisen Sammon, joka jauhaa onnea ja vaurautta omistajalleen.

HIISI

Hiidet ovat eräänlaisia harmaita tai mustia peikkoja, olentoja, joiden usein uskottiin aiheuttavan sairauksia ja muuta haittaa ihmisille sekä metsän väelle. Mutta hiidet saattoivat välillä olla myös avuliaita. Hiidet asuvat Hiitolassa eivätkä ne voi astua siunatulle maalle kuten pelloille.

AHTI

Veden jumala ja suojelija, asuu meren tai järven pohjassa Ahtolassa. Ahti suojelee veden kansaa ja vesieläimiä, häneltä pyydettiin kalaonnea sekä suotuisia säitä.

KUVA: KASPERI HELLSTEDT

ILTASATU:

YÖLLINEN YLLÄTYSRETKI

Metsässä oli ihan hiljaista, kun Saku heräsi makuupussissaan. Telttakankaan läpi kajasti outo, vihertävä valonkajo. Se hänet varmaankin oli herättänyt.

– Nukutko sinä? kuiskasi Pepe viereisen makuupussin uumenista.

– En. Enää, Saku suhisi vastaukseksi. – Mistä tuo valo tulee? Onko jo aamu?

– Ei se vaikuta auringon valolta, Pepe mutisi. – Mennäänkö katsomaan?

Pojat ryömivät ulos makuupusseistaan ja kurkkivat varovasti ulos teltan ovelta. Kauempana puiden lomassa loimotti sinivihreä hehku. Hämmästykseseen he huomasivat, että Ilves-lauman työt Mimi ja Napsu olivat myös hereillä. He kömpivät juuri ulos omasta teltastaan otsalamppujensa kanssa. Ilvekset olivat vaeltaneet akelansa Puten kanssa nuotiopaikalle metsään edellisenä päivänä. Illan he olivat istuneet nuotiolla, paistaneet makkaraa ja tikkupullaa sekä laulaneet nuotiolauluja. Sitten kaikki olivat käyneet telttoihinsa nukkumaan. Puten teltasta kuului yhä tasainen kuorsaus, joten hän ei ollut vielä havahtunut kummalliseen valoon.

– Mitä te teette? Saku kysyi tytöiltä kuiskaten.

– Mennään tutkimaan, mikä tuolla metsässä loimottaa, supatti Napsu. – Jos se on vaikka metsäpalo! Pitäisiköhän meidän herättää Putte?

Kaikki kuuntelivat hetken Puten kuorsausta.

– Ei herätetä vielä, ehdotti Pepe. – Otetaan tuosta valosta ensin selvää itse.

Pepe ja Saku heittivät pusakat ylleen ja nappasivat taskulamput mukaansa. Yhdessä lapset lähtivät hiipimään puiden lomitse kohti sinivihreää valoa. Heidän lamppujensa valokeiloissa metsä näytti olevan täynnä häilyviä varjoja. Pepeä alkoi jo vähän pelottaa ja hän mietti, uskaltaisiko ottaa jotakuta kavereistaan kädestä, kun yhtäkkiä Mimi kyyristyi suuren kivenlohkareen juureen.

– Sammuttakaa lamput! Mimi sihahti. – Tuolla on joku!

Toiset kyykistyivät Mimin viereen kiven kylkeen. Napsu kurkisti varovasti kiven takaa.

– Mitä siellä tapahtuu? Saku kysyi.

– En ole ihan varma, Napsu vastasi. – Näyttää siltä, kuin siellä olisi joku poika, joka yrittää sytyttää nuotiota...

Saku ryömi Napsun kylkeen kiinni ja yritti tähystää hämärään metsään. Hän näki itseään ehkä hiukan pienemmän, vihreisiin vaatteisiin pukeutuneen hahmon, joka oli kontillaan maassa selin heihin. Hahmo oli juuri saanut heikon vihreän liekin syttymään mättääseen ja yritti varovasti puhaltaa siihen saadakseen sen palamaan paremmin, mutta ei onnistunut.

Juuri silloin Saku horjahti. Hän yritti ottaa tukea Napsusta, joka älähti ja menetti myös tasapainonsa. Saku ja Napsu kierähtivät molemmat kiven takaa kyljelleen sammalpatjalle.

Vihreä hahmo ponnahti ylös ja kivahti:

– Keitä te olette? Mitä te täällä hiiviskelette?

Saku ja Napsu nousivat säikähtäneinä ylös. Mimi ja Pepe astuivat myös esiin kiven takaa, Mimi sytytti taskulamppunsa. Sen valossa silmiään siristeli olento, joka ei ollut mikään pikkupoika. Hänellä oli päässään vihreä hiippalakki ja yllään naavasta tehty nuttu. Hän ei ollut lapsi eikä aikuinenkaan.

Hetken kaikki olivat hiljaa. Sitten Napsu sanoi:

– Me olemme sudenpentuja, partiolaisia. Olemme yöretkellä ja heräsimme täältä kajastavaan valoon. Meidän piti tulla tarkastamaan, ettei täällä ole metsäpaloa. Minä olen Napsu, tuo on Mimi ja nuo tuossa ovat Pepe ja Saku. Mutta kuka... tai mikä sinä olet? Ja mitä sinä oikein teet?

Vihreä hahmo tarkasteli Ilves-lauman sudenpentuja tuiman näköisenä.

– Minä olen Aarni, haltia, aarteiden vartija, olento tuhahti.

– Ja yritän sytyttää aarnivalkeita. Eikä teidän olisi pitänyt nähdä minua, mutta pääsitte yllättämään.

– Aarnivalkeitako? Mitä ne ovat? Pepe kysyi.

– Ne ovat maahan kätkeytyneiden esineiden merkkituloja. Minä puhdistan ikivanhoja aarteita niiden loimussa, Aarni vastasi. – Mutta siitä on aikaa, kun olen viimeksi sytyttänyt aarnivalkeita ja nyt se ei tahdo millään onnistua. Aarni puhisi harmissaan.

Sudenpennut katselivat Aarnia hämmentyneinä.

– Ei haltioita ole kuin saduissa, Mimi mutisi.

– Enkä minä ole ennen nähnyt karvattomia sudenpentuja, tuhahti Aarni vastaukseksi. – Oletko tullut ajatelleeksi, että jostain ne teidän satunne ovat syntyneet? No, nyt voitte jättää minut rauhaan. Minun täytyy saada aarnivalkea syttymään!

– Hei! Ehkä me voimme auttaa sinua! Me harjoittelimme eilen illalla nuotion sytyttämistä. Saku huudahti. Hän etsi taskustaan kipinäraudan ja näytti Aarnille, miten sen avulla isketään kipinöitä magnesiumtikusta.

Aarni katseli hetken Sakun tuluksia. Sitten hän ojensi kätensä ja nappasi ne Sakun hyppysistä. Aarni kaivoi vyöllään riippuvasta pussista vihreitä sytykkeitä. Hän kyykistyi uudelleen, laski sytykkeet mättäälle ja alkoi iskeä niihin kipinöitä. Sytykkeet syttyivät, Aarni puhalsi niihin varovasti ja mättään yllä alkoi liehua kirkkaan vihreitä liekkejä. Kummallista oli, että niistä ei hehkunut lämpöä. Näytti siltä, kuin ne olisivat hehkuneet ilmassa hiukan irti maasta.

Samassa mättään kätköistä nousi esiin jotakin. Aarni siirsi sammalia sivuun ja nosti maasta aarrearkun. Hän avasi arkun kannen ja Ilves-lauman jäsenet näkivät arkun olevan täynnä vanhan näköisiä kolikoita. Niiden lomasta pilkotti myös veitsen kahva ja kaulakorun ketju. Aarni hymyili tyytyväisenä. Hän työnsi tulukset takaisin Sakun käteen.

– Sinä saat pitää nämä, Saku sanoi ja antoi tulukset takaisin Aarnille. – Jos sinun tarvitsee vaikka myöhemmin sytyttää tuo aarnivalkea uudelleen.

– Kiitos! Aarni ilahtui. – Siinä tapauksessa... Minun täytyy antaa teille vastalahja!

Aarni poimi aarrearkusta neljä kolikkoa. Yksitellen hän piteli niitä aarnivalkean liekeissä ja hieroi niitä sormillaan, kunnes kolikot kiilsivät tulen loimussa kuin ne olisivat upouusia. Sitten hän ojensi kolikot sudenpennuille.

Mimi, Napsu, Pepe ja Saku kiittivät Aarnia. He jättivät haltian rauhassa tekemään työtään ja palasivat leiriin, jossa akela Putte veteli rauhallisesta kuorsauksesta päätellen yhä hirssiä.

– Meillä oli aika seikkailu! Mimi kuiskasi toisille. – Putte ei kyllä aamulla usko tätä.

– Onhan meillä nämä kolikot, jotka voimme näyttää hänelle, Pepe muistutti. – Mutta nyt minua nukuttaa, mennäänkö vielä jatkamaan unia? Aamulla pitäisi jaksaa purkaa leiri ja kävellä takaisin kololle.

Sudenpennut kuiskasivat toisilleen hyvät yöt ja kömpivät teltoihinsa. Saku työnsi kolikkonsa makuualustansa alle. Mahdammekohan me vielä joskus kohdata Aarnin uudelleen, hän mietti vielä ennen nukahtamistaan.